

Entrevista a Vicky Heredero, primera editora d'Es Busqueret

Es Busqueret arriba enguany als 50 números, tota una fita avui dia, i la revista ha volgut comptar amb la que fou la seva primera editora, Vicky Heredero, per recordar junts aquells inicis.

Na Vicky va començar a interessar-se per l'ornitologia, segons ens conta, pel seu padri anglès: "Quan jo anava a passar un parell de setmanes de l'estiu a Anglaterra, tenien allà al jardí una menjadora per aucells, i ens passàvem hores observant-los. El padri coneixia els noms de tots ells". També recorda la seva primera guia "record sa primera guia que li vaig veure, sa de Bertel Bruun, Birds of Britain and Europe, que ara la tinc jo, edició de 1974!" "Ells vivien a prop de sa costa, i em xocava molt veure l'efecte de ses mareas i com quedaven ses platges quan baixava l'aigua. S'omplia de limícoles i gavines!"

Molts d'anys després, en veure que el GOB organitzava un curset d'ornitologia, es va apuntar: "el GOB organitzava un curset d'ornitologia a sa biblioteca de Sant Francesc a Palma, d'això fa ja molt d'anys... I poc després ja em vaig involucrar dins el GOB. Al principi el local del GOB estava a un pis del carrer Verí, i ses reunions d'ornitologia es feien els dijous, no solíem ser molts, i dones, pràcticament només jo! Tinc molt bons records d'aquelles reunions. Allà es preparaven ses campanyes d'anellament de Cabrera, Dragonera, els recomptes d'aquàtiques, ses sortides ornitològiques..., com he dit abans, érem pocs, però amb moltes ganes de fer feina! Molts cap de setmana els vaig passar anellant aucells a s'Albufera, el Salobrar, algunes nits al Pantaleu anellant virots, nonetes, marcant nius..., experiències inoblidables!"

Al cap de poc va sorgir la idea de crear Es Busqueret "Jo era sòcia de la RSPB, viatjava assiduament a Anglaterra fent allà molt "birdwatching", i era subscriptora d'una revista divulgativa mensual d'ornitologia anglesa. El GOB ja tenia l'Anuari Ornitològic, però jo trobava que necessitàvem una revista més divulgativa per poder atraure l'interès de més gent". Així que poc

temps després varen aconseguir treure el primer Busqueret: "els primers Busquerets van ser en blanc i negre, fets a base de fotocòpies! El dibuix de sa portada era d'en Vicenç Sastre. La publicació era trimestral i cada cert temps el comitè editorial canviava. Hi havia en Carlos Lopez-Jurado, Jesús R. Jurado, Patxi Gordiola, Manolo Suárez, Alfons Sastre, Xavier Canyelles, Rafael Mas...".

Ara na Vicky continua vinculada al món ornitològic, tot i que d'una forma molt més tranquil·la: "sempre estaré vinculada al món ornitològic, segueix sent sòcia del GOB, SEO, però no de manera tan activa com abans. Dins el cotxe sempre duc prismàtics i

quan vaig a passejar sempre els duc penjats. Els meus viatges sempre inclouen una aturada ornitològica!"

En aquests moments na Vicky dedica el seu temps lliure, els caps de setmana, a camperitzar una furgoneta que va adquirir el passat agost "per poder viatjar amb ella quan ens deixin!"

Gràcies Vicky per aquella teva gran iniciativa!

Fora de ruta

Ull de bou boreal, *Phylloscopus borealis*

Per Steve Nicoll

Si a l'anterior edició d'aquesta secció tractarem una espècie "tropical", el mascarell bru, ara ens toca tot el contrari, una espècie molt septentrional, l'ull de bou boreal *Phylloscopus borealis*.

El 12 de setembre de 2020 a la finca d'Ariant, Pollença, ubicada a plena Serra de Tramuntana, els ornitòlegs Jason Moss i Elisa Miquel trobaren un ull de bou que els cridà l'atenció pel seu

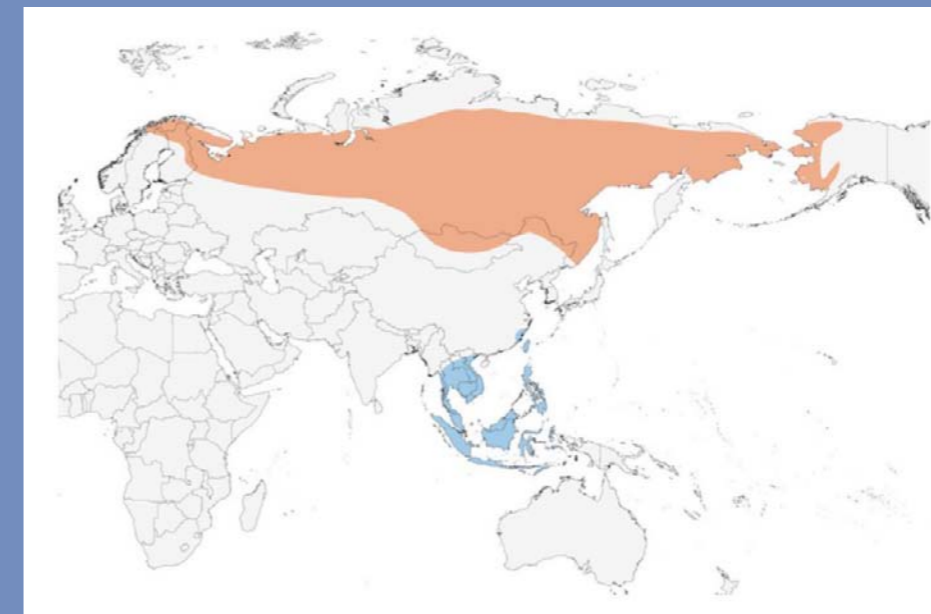
reclam i una marcada cella de color clar a sobre els ulls. Per sort aconseguiren fer algunes fotografies i fins i tot un petit vídeo on es va poder captar el reclam i els clars caràcters d'aquesta espècie mai citada abans a Balears.

L'ull de bou boreal és un ull de bou típic del gènere *Phylloscopus*, similar al conegut ull de bou més comú, al qual esteim acostumats a veure a l'illa durant la seva hivernada. Verdós, nerviós, sense aturar quiet un segon cercant petits insectes per les fulles d'arbres i arbusts. Les seves zones de cria s'estenen des del nord-est d'Escandinàvia fins a Beringia i arribant fins i tot a Alaska occidental, el que fa que sigui l'única espècie del seu gènere que cria en aquest continent. La zona d'hivernada es distribueix pel sud-est asiàtic, des de Myanmar cap a l'est a Vietnam, sud-est de la Xina i Taiwan, i sud fins a Filipines, Borneo i Indonèsia oriental. És una de les poques espècies que cria a Amèrica del Nord i passa l'hivern a Àsia, en lloc d'Amèrica del Sud.

A Espanya només s'havia citat una única vegada al 2008, quan un exemplar fou observat prop de Jerez de la Frontera, Cadis. Curiosament, el 16 d'octubre del mateix any es va confirmar la tercera cita per a l'Estat amb l'anellatge d'un exemplar a Doñana, Huelva. Contràriament, a Gran Bretanya és una de les rareses septentrionals més comunes, amb una mitjana de 6 cites anuals, amb quasi totes les observacions entre l'agost i l'octubre, i amb dos terços al setembre. •

Ull de bou boreal, *Phylloscopus borealis*. Foto: Laura Keene / Cornell Lab of Ornithology

Distribució de l'ull de bou boreal *Phylloscopus borealis*. En rosa la zona de cria i en blau la zona d'hivernada. Font: Cornell Lab of Ornithology.